

Evangelí del dimarts de la setmana XIII de durant l'any: és qüestió de fe

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XIII de durant l'any. “Va increpar els vents i l'aigua, i arribà una gran bonança”. Quan a la vida se'ns presenten dificultats materials o espirituals, cal que actuem amb decisió i, alhora, confiar en el poder de la gràcia de Déu i demanar-li ajuda.

Evangelí (*Mt* 8, 23-27)

Jesús pujà llavors a la barca, i els seus deixebles el van seguir. Tot d'una es va aixecar en el llac una tempesta tan gran que les onades cobrien la barca. Però Jesús dormia. Ells van anar a despertar-lo i li deien:

—Senyor, salva'ns, que ens enfonsem!

Ell els diu:

—Per què sou tan covards, gent de poca fe?

Llavors es va aixecar, va increpar els vents i l'aigua, i arribà una gran bonança. Aquells homes, admirats, deien:

—Qui és aquest, que fins els vents i l'aigua l'obeeixen?

.....

Comentari

L'escena evangèlica d'avui ens presenta una situació delicada per als deixebles. A la barca hi ha una gran agitació perquè la tempesta que es desferma és molt gran i els deixebles –experts mariners- temen per la barca i per la seva vida. Jesús, en canvi, dorm.

Quan, plens de por, desperten Jesús perquè els salvi, Jesús els hi retreu la poca fe i la covardia. Tot seguit increpa els vents i l'aigua i de cop la tempesta es calma. Jesús, nogensmenys, intenta calmar els cors dels deixebles. Ells s'admiren davant d'un signe tan gran i es demanen sobre qui pot ser aquest Senyor que és capaç de dominar les forces de la natura.

Tots els signes i les paraules de Jesús contenen ensenyaments: davant dels perills no hem d'espantar-nos, sinó confiar en la força de Déu que sempre és amb nosaltres. Cal que hi

confiem fins i tot quan sembla que dorm, que no ens escolta. La clau per afrontar les dificultats de vida és que siguem actius, decidits i, alhora, tinguem confiança plena en el poder de la gràcia de Déu. Déu no ens estalvia pas que posem tots els mitjans que tinguem a l'abast: per això ens ha donat la intel·ligència i tantes capacitats humanes. Simultàniament, tinguem l'esperança que ell, en la seva providència, sempre vetlla per nosaltres.

Aquest passatge recorda un altre de semblant quan Jesús és a la muntanya pregant i els deixebles són sorpresos per una tempesta molt forta en mig del llac. El Papa Benet XVI, comentant el passatge, deia que Jesús pot estar al costat dels deixebles per ajudar-los perquè està pregant al costat del Pare. Així és ara: Jesús està gloriós a la dreta del Pare i per això ens escolta i pot ajudar-nos.

Com diu el *Catecisme de l'Església catòlica*, «la confiança filial es posa a prova quan tenim el sentiment de no ser sempre escoltats. L'Evangelí ens convida a interrogar-nos sobre la conformitat de la nostra pregària amb el desig de l'Esperit» (n. 2.756). Tant de bo que demanem sempre allò que necessitem amb molta confiança i d'acord amb el Parnostre: “facis la vostra voluntat”.

Albert Barceló / Pablo
Heimplatz en Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelí-del-
dimarts-de-la-setmana-xiii-de-durant-
lany-es-questio-de-fe/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelí-del-dimarts-de-la-setmana-xiii-de-durant-lany-es-questio-de-fe/) (11/03/2026)